

bankens Regnskab fremhæves det, at den nye Regnskabsformer langt bedre end den tidligere, og at man kan se meget mere af, hvad der foregaar, end man tidligere kunde se, men at man ikke kan se, hvorvidt Kursene opretholdes ved Benyttelsen af den store amerikanske Valutakredit. Det forekommer mig, at det da ikke vil være urimeligt at gøre opmærksom paa, hvad angaar disse Artikler, hvoraf navnlig en Artikel i „Finanstidende“ kunde forstaaes, som om Valutakursen var et Resultat af en stærk Benyttelse af denne Valutakredit, at Forholdet aldeles ikke er dette, idet denne Valutakredit er ubenyttet, og at tværtimod baade Egaliseringsfondens og Nationalbankens Beholdning af fremmed Valuta siden Valutalovens Givelse er steget meget betydeligt. Jeg føler mig ikke berettiget til at nævne Tallene, men dog til at nævne dette. Imod at nævne dette tror jeg ikke, der kan gøres nogen Indvending. Hvis Valutakrediten var taget i Brug, maatte dette være blevet bekendt og ogsaa være kommet til dette høje Tings Kendskab gennem Valutaudvalget, som jo følger med Sagen i Henhold til den Lov, der er givet. Med andre Ord: naar Forholdene ligger, som de gør, er det ikke som Følge af Benyttelsen af Kreditten, men muligvis nok, fordi der er en saadan Kredit bag, hvis Størrelse vil afskrække fra eventuelle Forsøg paa at imødegaa den Bevægelse, som hele Valutaordningen tilstræber.

Om det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte, at denne Valutapolitik jo føres igennem en stadig fortsat og voksende Kreditindskrænkning, er der fremkommet Udtalelser i Bladene. Ogsaa fra Nationalbanken er der fremkommet en Udtalelse, som gaar ud paa, at det er en Misforstaaelse, naar det menes, at den skulde have taget nye Skridt. Hvis den virkelig havde taget nye Skridt, maatte det ogsaa være kommet til Valutaudvalgets Kundskab, og nye Indskrænkninger er ikke kommet til Valutaudvalgets Kundskab. Nationalbanken forklarer imidlertid det, der er foregaaet, og om hvilket Direktør Dessau har udtalt sig i Industriraadet, hvilket var Foranledningen til, at man har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, med, at den forhaandenværende Kreditindskrænkning efterhaanden vil føles stærkere og stærkere, men det er ikke en ny Kreditindskrænkning, der virker for Øjeblikket. Hvorvidt den Ordning paa Kreditindskrænkningens Omraade, som blev iværksat under Ministeriet Neergaard og fortsattes fremdeles, maa siges at have et

for Erhverslivet betænkeligt Omfang, tør jeg ikke udtale mig om, det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente jo heller ikke at kunne gøre det. Men inden vi skilles her fra Rigsdagen, vil der blive Lejlighed til i Valutaudvalget at drøfte ogsaa dette Spørgsmaal, idet den ærede Formand for Udvalget, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har været saa venlig at meddele mig, at den Henstilling, jeg havde rettet til ham gennem Sekretæren om at tilvejebringe et saadant Møde sammenkaldt, inden vi skilles, vil blive efterfulgt af et Møde allerede i Dag, og da vil det Spørgsmaal, som allerede er rejst, kunne blive Genstand for en Prøvelse.

De Nederlag, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde opregnet som den højtærede Regerings Resultat af Samlingen, gav ham Anledning til at sige, for det første at den nuværende Regering maatte regne med det spinkle Flertal, den havde. Heroverfor vil jeg gøre opmærksom paa, at under Forholdstalsvalgmaaden vil Spørgsmaalet, om et Flertal er 2, 3, 4 eller 5, overhovedet ikke kunne komme i Betragtning. Under Forholdstalsvalgmaaden maa en Regering, der har 2 Stemmers Flertal, kunne virke nøjagtigt paa samme Maade som en Regering, der har 4 eller 5 Stemmers Flertal. Det ærede Medlem havde snarere kunnet henlede Opmærksomheden paa, at den nuværende Regering ikke havde Flertal i Landstinget. Men dette ejendommelige Forhold, som det ærede Medlem altsaa var fritaget for, har det ærede Medlem overhovedet ikke ønsket at bringe i Erindring, da han drøftede Regeringens Politik, og det er dog til syvende og sidst for Samlingens Resultater det afgørende.

Yderligere sagde det ærede Medlem, at naar man havde et saa spinkelt Flertal, og naar man saa, hvorledes det var gaaet i dette Aar, maatte man sige, at Regeringen maatte have følt sin Chance ved at træde til ganske overordentlig tilløkkende. Det var, ligesom om det ærede Medlem kritiserede, at Regeringen var traadt til, altsaa forglemmende i et Øjeblik, at da Valget forelaa, og han for sidste Gang som Statsminister talte med Statschefen, da henviste han til Folketingsmand Stauning som den, der af Valget var udpeget til at danne Regeringen. Hvis nogen har haft Hastværk med det, maa det da have været det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, Hastværk med hurtigst muligt at faa udpeget Hr. Stauning til Statsminister; thi hvis det ærede Medlem havde været i Tvivl, om det nu var rigtigt, naar Forholdet var, at der var et saa spinkelt Flertal, havde det ærede